

Smysl Vánoc

→ *Promluva Satja Sáí Báby z 24. prosince 1980* ←

Smysl existence *avatára* (božího vtělení) je ve spáse lidstva. Bůh ve své lásce, náklonnosti a soucítění sestupuje na úroveň člověka a probouzí v něm božské vědomí. Vede člověka, aby si Ho v sobě uvědomoval, když Ho zoufale hledá vně, zatímco On je v samém jeho nitru. Tuto možnost jste dostali jako odměnu za zásluhy, dosažené v mnoha předchozích životech, abyste mohli dosáhnout nejvyššího cíle – splynutí s absolutnem.

Pták potřebuje k letu dvě křídla, kára potřebuje dvě kola, aby ji bylo možno táhnout. Na cestu k cíli potřebuje člověk studium a vytrvalost – duchovní učení (*vidjá*) a odříkání (*tapas*). Gíta prohlašuje, že ze všech studií je nejsvatějším studium *átmana*. Je známé jako *átmavidjá*, nebo *brahmavidjá* (věda o vlastním Já). *Vidjá* ukazuje cestu a *tapas* způsobuje, že dosáhnete cíle. Jsou dvěma očima, které naplňují jeden účel.

Sedlák soustřeďuje své úsilí během období, kdy oře a seje to, co je třeba. Nedokáže spočítat náklady nebo vyčíslit potíže. Déšť nebo slunce, den či noc, on musí splnit úkol tak, aby mohl sklidit úrodu. Tak i pro vás, žáky, je toto období života věkem, kdy máte být aktivní a bdělí. Tím, co děláte teď, je utvářena vaše budoucnost. Nyní je skutečné základní stádium vašeho života, kdy připravujete mysl na setkání s výzvami a inteligenci na řešení jeho hádanek.

Toho, kdo hledá *vidju*, nazýváte *vidjārthí*. Je však neštěstím, že většina studentů hledá nikoli *vidju* (osvícení), ale *višaju* (světské radosti). Učitel i žák se odklonili od ideálu. Žák by měl být hráčem a učitel dirigentem, žák má být jako Ardžuna, vládnoucí lukem, a učitel jako Kršna, Jógíšvara (Pán společenství bohů); žák by měl být *puruša* (osoba) a učitel *purušóttama* (duchovní ochránce). Toto je důvod, proč je učitel veleben jako Brahmá, Višnu, Mahéšvara a jako *parabrahma* (nejvyšší skutečnost) samo.

Jedině Bůh je učitel, ostatní mohou být v nejlepším *upádhjájové* nebo *adhjápakové* (učitelé, lektoři). *Guru* ve svém nekonečném soucítění a moudrosti radí tu

nejprospěšnější cestu. Žák ji s nekonečnou oddaností následuje a dosahuje cíle. Ardžuna řekl poté, co vyslechl Pánovu radu: „*Karišjé vačanam tava*,“ což znamená: „Učiním podle tvých slov.“ Musíte být žáky, jako byl on. Pak budete žít v tomto válčícím světě v míru a štěstí a svým životem budete představovat dokonalost bhárátské tradice a kultury.

Bůh je věčná Moc, je všemohoucí a vševědoucí. Je příčinou a následkem – hrnčířem, hlínou i nádobou. Bez Boha nemůže existovat žádný vesmír. On projevil přání – a vznikl vesmír. Je to Jeho hra, projev Jeho energie. Člověk je vtělením Jeho vůle, Jeho moci, Jeho moudrosti, své dokonalosti si však není vědom. Pravdu mu zahaluje oblak nevědomosti. Aby člověka probudil a osvobodil, posílá Bůh k odhalení pravdy mudrce, světce a proroky a On sám se zjevuje jako *avatár* (boží vtělení).

Když před dvěma tisíci lety znečistila pýcha a nevědomost lidstvo, přišel jako vtělení lásky a soucítění Ježíš a žil mezi lidmi, učil nejvyšší ideály života. Ponaučením, která pronesl v různých stádiích svého života, musíte věnovat pozornost. „Já jsem posel boží,“ prohlásil nejdříve. Ano. Každý člověk musí přijmout tuto úlohu a žít jako příklad boží lásky a dobročinnosti.

Guru musí fungovat jako budík – má v povinnosti probouzet spáče. „*Utthiṣṭha! Džágrta*,“ jak prohlašují upanišady – „Vstaňte, probudte se,“ a podávejte svědectví o Bohu uvnitř, v každé myšlence, slově a činu.

Dnes se slaví Vánoce. Vyvolejte si v mysli slova, která Kristus vyřkl, rady, které dal, varování, která vyslovil a rozhodněte se, že svůj život povedete po této cestě. Jeho slova se musí vtisknout do vašich srdcí. Musíte se rozhodnout, že budete uplatňovat všechno, co učil.

Jsou dvě hlediska, která byste měli vnímat: *paramárthika* a *vjaváhánka* – duchovní a světské – založené na skutečnosti a na zdání. Až vyjdete po skončení promluvy z této budovy do Prašánti Nilajam, představte si, že vidíte na cestě hada. Ve skutečnosti je to jen dlouhý provaz. Vypadá však jako had a vy se budete bát. Váš strach nepromění provaz v hada. Když však rozsvítíte baterku, zjistíte, že provaz byl vždy provazem. Vesmír je to, co se jeví, skutečnost je božství, *brahma*. Když zazáří světlo moudrosti, odhaluje se pravda. Vesmír je obalen božstvím, to je jeho rouchem.

Ježíš prohlásil: „Smrt je šatem života.“ Ježíš věděl, že vše je boží vůlí. Proto necítil vůči nikomu zášť, ani když trpěl na kříži, a vyzýval ty, co byli s ním, aby vše považovali za nástroje Jeho vůle. „Všichni jsou jedno, chovejte se ke každému stejně.“ Tento postoj uplatňujte v každodenním životě. Je zajisté velice obtížné rozvíjet nepohnutou víru v tuto velkou pravdu. Mysl, jak si stěžoval

Ardžuna, skáče od důvěry k pochybnosti, od jednoho vývodu k jeho popření a to způsobuje nepokoj a zmatek. Existuje však jeden způsob, jak mysl porazit.

Zabijácká včela (*black-bee*) může provrtat díru i do nejtvrďšího dřeva. Když však přijde soumrak, ona zrovna upíjí nektar z lotosového květu a nad ní se zavřou okvětní plátky, je uvězněná bez naděje na útěk. Neví, co s tou měkkou hmotou dělat! Tak si i mysl může hrát své triky a skákat svévolně kam chce, ale když se položí k Pánovým lotosovým nohám, je nečinná a neškodná. K tomu, aby se zcela odevzdala Pánovi, je zapotřebí hluboké odpoutanosti od světských přání. Povrchní oddanost nebo vratká stálost nemohou uspět. K pádu tvrdého santálového stromu je zapotřebí železná sekera.

Výsada tohoto životního období je v možnosti rozvíjet odpoutanost, podmanit si vrtochy mysli a projevit božství, které je ve vás skryté. Když se božství projeví v činech, rozkvétá v láskyplnou službu bližním bytostem. Přináší čisté srdce, prosté pýchy a chamtivosti.

Ježíš putoval záměrně dlouhých dvanáct let po odlehlých místech, studoval, zabýval se duchovním cvičením a meditacemi o Bohu. Člověk musí zajisté chránit a udržovat tělo, které je božím darem, je lodí, vybavenou nástroji, s nimiž může překročit oceán věčné změny a dosáhnout božství. Tohoto cíle života se musí dosáhnout předtím, než začne do těla-lodi prosakovat a ono se rozloží nemocemi, leností a stárnutím. Fyzické, duševní a duchovní zdraví je třeba pěstovat s bdělou péčí. Člověk však musí být stále připraven opustit tělo v zájmu ochrany *dharmy* nebo *daivy* (dobroty nebo Boha).

Berte si jako svůj příklad Ježíše. Vyzýval všechny, aby dodržovali základy učení dávných textů a čerpali z nich mír a radost. Židé dodržovali rituály a předpisy, které sepsali proroci v duchovních textech, brali je za platné pro všechny časy a tak považovali Ježíšovo učení za špatné. Neměli osobní pohnutky k nenávisti vůči Ježíšovi.

Tento problém povstává v každém věku – spor mezi literou a duchem. Doktríny, považované za svaté, mantry, které jsou posvátné, různé příkazy a zákazy, co se mají svědomitě dodržovat – a základní pravda. I ve vědecké víře je možno nalézt tento spor mezi nositeli dávné tradice a příznivci hlubšího pochopení, ale i ti druzí zakládají své učení na vědách.

Nejlepší způsob, jak vyřešit zmatky a rozpory, které překážejí morálnímu, etickému, materiálnímu, technologickému a duchovnímu vývoji člověka, je žít tak, jak člověk žít má a růst do božství, které je jeho pravou skutečností. K tomu slouží věčné, univerzální učení. Myšlenky, které buduje intelekt, je třeba vyjádřit v mysli a proměnit rukama v čin. Myšlenka, slovo a čin musí být

v souladu. Jedno má naplňovat druhé. Znamením svaté osoby, neboli *mánavy*, je: „*Manasjékam, vačasjékam karmanjékam,*“ – stejná mysl, stejné slovo, stejný čin. Všechny tři jsou jedno, neodlišují se.

Vánoce jsou mší, která se slouží o Kristových narozeninách. V základě se jedná o svatý rituál. Chovat se k nim, jakoby šlo o slavnost pití a tanců, nebo jen připomínání Ježíše, je zcela chybné. Den se má trávit v modlitbě a nejen ten den, *sádhanu* modlitby je třeba rozvíjet jako normální způsob života. Modlitby se světskými cíli Boha nedosáhnou. Dosáhnou jen těch božstev, která se zabývají omezenými obory. Boha však dosáhnou všechny modlitby, pocházející z čisté lásky, ze srdcí, která objímají vše, všechna nesobecká přání o poskytnutí služby. Neboť Bůh je vtělením lásky. Víme, že Měsíc lze vidět jen prostřednictvím měsíčního světla. Tak i Bůh je láska, kterou je možné vidět a poznat jen láskou. Láska je Bůh, žijte v lásce. To je poselství, které vám přináším.

U příležitosti Vánoc, ve Vidjágiri dne 24. prosince 1980